

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarohie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr., a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Zile grele.

Se falsifică listele alegătorilor cu ridicata, unde guvernului unguresc așa îi vine bine. Alegerile în parlament au ajuns, până și între Maghiari, obiect de groază, isvor de fiori. Toți fiii patriei, fără deosebire de naționalitate și căți nu se adăpostesc politicește la umbra liberalismului guvernamental de astăzi, știu enara lucruri despre brutalitățile oamenilor guvernului, când este vorba de a maltrata alegătorii, despre cari se știe pozitiv, că nu votează după comanda celor dela guvern. Ziare maghiare din opozițiune fără de nici o știe scriu de *kerach* financiar, care are să premergea sârbătorilor iubile ale milleniului. Dieta ungurescă, sau mai drept, Casa deputaților Ungariei nu se știe ziua și ciasul când are să fie disolvată, pentru-că se poate alege alta după chipul alegerilor dela Nitra, Giralt și Stampf, și după asemănarea dlui br. Bánffy.

Ei bine, ce sânt toate acestea? Sânt elemente, prin cari popoarele din țerile coroanei Stului Stefan se se fericească? Ar trebui ca cineva să-și fi pierdut ori-ce simț de legalitate și de constituționalism, de dreptate și de adevăr, când n'ar ave conștiința, că în patria noastră de mult nu mai pute numai capul peștelui. Prin urmare multa bătea de cap nu trebuie, studiu de o bufanzime deosebită nu se cere, ca să cunoască cineva, că patria ni-se află într-o astfel de situațiune, care numai încredere în guvernul ce a produs situațiunea aceasta, a stîrni nu poate.

Si încă n'am înșirat tot, n'am înșirat toate câte le face sau câte le tolerează, sau chiar proteje guvernul unguresc actual, ca să nu ne mai îndoim, că numai alerga înaintea lui și a ne arunca în brațele sau chiar la picioarele lui nu putem.

Și aci eată-ne ajunși la un punct foarte momentuos, care nici decum, nici unui Român nu e permis a-l scăpa din vedere. Mai ales nu într'un timp, când numai cine nu vrea să vadă nu vede, că viitorul este al individualităților sănătoase, nu al celor roase de toate rușinile unui trecut fatal și care nu se pot emancipa de egoism și de brutalitate. Deci, trist de tot ar fi, dacă Românii n'ar fi în stare a înlătura ceața de pe ochii minții lor și ar crede, că mai e posibil prin tratative cu guvernul liberal unguresc a îndulci situațiunea.

Momentul acesta a mai fost nu odată considerat în vieța noastră poli-

tică. Însă la un rezultat satisfăcător Românii ca și alții a ajuns nu au putut nici-odată. Ceea-ce ne indegetează, că ar fi lipsă de respect față de suferințele neamului nostru; ar fi lipsă de recunoștință cu luptătorii din trecut, și din prezent, cari s'au luptat și se luptă fără să o dîhnească pentru ameliorarea neamului românesc, când pentru niște promisiuni frumoase am șterge tot trecutul și toate luptele de mai înainte. Jertfele de sânge, de avere și de libertate ar fi ca și călcate în picioare și lăpădate în gârla nepăsării, ca să fie duse în marea uitării, de unde întoarcere nu se mai poate, și nici a se aștepta nu e permis.

În statul nostru, unde guvernul este factorul cel mai important politic; unde guvernul cu aparatul ce-i stă necondiționat la dispozițiune, guvernează în mod absolutistic, ca să nu zicem despotice, se poate mântui ceva salutar, fie prin condescendență, fie prin preveniri politice? Românii li-s'a creat aici o situațiune în special, prin care d. e. condescendența față cu guvernării maghiare de astăzi ar fi taxată sau de lașitate, sau de prostie.

Concluziunea se imbie de sine: Românii din Transilvania și Ungaria în situațiunea de față nu le rămâne decât să caute, că după-ce paguba nu au putut-o încungiura, se nu vină și batjocura peste dinși.

Vor fi și între Români, căci oameni sânt și Românii, unii, ale căror vederi sânt foarte înguste și a căror nivel este apăsător de tot. Interese particulare materiale, interese de ambițiuni și vanități, isvorite din egoism îngustează chiar și înțelegerea de multe-ori vederile. Ear' nivelul în multe casuri este apăsător la vale de greutatea vanităților și altor poftedeșerte și de nimica.

Până când slăbiciuni de aceste omești sânt de natură privată ne pot supăra, însă n'avem să facem calculi politici cu dinsele. Însă când ele ar cuteza a eși din atmosfera lor privată și ar vrea a se prezenta în publicul cel mare ca mijloace pentru scopuri „mari” și „mărețe”, atunci trebuie să stăm serios pe gânduri și să decidem ce e de făcut.

Pentru-că astfel de îndrăsneli pot cauza în masele mari sau mici; de mai puțină sau de mai mare inteligență, confuziuni foarte pernicioase. Românii până a nu băga de seamă se pot trezi în situațiuni, unde virtutea devine obiect de ris și de batjocură și egoismul și vanitatea se cerce a deveni stele conducătoare.

Cu multă perspicacitate trebuie să privim lucrurile, ca să nu jertfim fără să știm, trecuturi frumoase, bogate în lupte și succese, aparenței unui succes chimeric.

Nu credem, că pentru lucruri mai mult închipuite se vor preconiza vreo-dată încercări de a duce în rățacire opiniunea publică. Nu credem, că în cele din urmă, de dragul unei sau mai multor persoane, mai mult sau mai puțin urora sau altora simpatice, se se afle oameni între Români și mulți oameni, cari se jertfescă cauze, cari nu sânt numai ale Românilor din Transilvania și Ungaria, ci indirect și mijlocit cauze, cari interesează românimea din toate părțile pe unde există Români.

Cu toate-că tocmai optimiști eară se nu fim. Sânt lucruri, cari ne par inocente și cari se pot deslega cu două-trei cuvinte. Avem cazul concret, despre care s'a făcut multă vorbă în presă, și care dacă s'ar desvolta mai departe, deși nu ar răsturna echilibrul european, ar ave lipsă de mai mult decât de trei cuvinte.

În unul din numerii premergători ai ziarului nostru amintisem pe scurt de faime de prin ziaristica maghiară, conform căror o afacere, despre care am zis că e curată afacere de drept privat, sânt oameni, cari vor să o umfle la o afacere *per excellentiam* politică. Nisuița aceasta, durere o vedem și în o parte a presei române. De străini nu ne-am mira, dacă ar umbla să-și facă un haz politic din un lucru de mai puțină însemnătate politică. Ar fi însă foarte trist și un testimoniu de puțină maturitate politică pentru acei Români, cari ar umbla să coboare cauza română de pe pedestalul ei înalt, substituindu-o cu o afacere de drept privat pentru scopuri de altă natură.

Înem așa ceva imposibil, pentru-că altfel noi pe noi, am pute zice, că nu ne mai cunoaștem.

Ne oprim de astă-dată la atăta în speranța, că lucrurile, cari sboară deja, schimonose, se înțelege, prin aerul publicității, vor rămâne în stadiul în care se află până se vor deslega pe calea lor firească fără de a altera în vre-o privință mersul cauzei române după-cum e pornit.

Vederile calme și largi ale oamenilor cu cugetare neînfluțată de ambițiuni juvenile, vor zice, vîzînd vre-un pericol, un *velo* energie și vor feri națiunea de confundarea chestiunilor naționale politice cu afacerile de drept privat.

Aceasta o așteptăm, ba o pretindem cu atât mai virtos, cu cât ar fi foarte rău ales timpul de discuțiuni și hărțueli

sterile, așa zicînd pentru „barba popii”. Mai ales dacă, după-cum am văzut, guvernul actual unguresc s'a pus pe muncă să sdrobească tot felul de libertăți.

Sau crede cineva, că guvernul unguresc, de dragul diferențelor eventuale române, după-ce va sdrobi libertățile și instituțiunile altora, se va apuca să clădească din nou pe cele deja sdrobite ale Românilor și numai pe ale Românilor?

Naivitatea este un dar frumos și potrivit pentru copii. Ea este însă foarte problematică pentru bărbați și cu deosebire pentru bărbați, cari au pretențiunea de a fi bărbați politici.

Vorbirea de Anul-Nou a lui Bánffy.

Foile maghiare scriu că vorbirea lui Bánffy ce o va ține drept răspuns la felicitările de Anul-Nou făcute de către partidul guvernamental, este deja gata. Ea este concipiată din partea unui ministru de resort și aprobată de toți ceilalți. Bánffy va recita-o numai, vorba era însă să o cetească, ceea-ce ceilalți nu au îngăduit. În vorbirea de Anul-Nou se va accentua tudeosebi, că ministerul actual are deplina încredere a Maiestății Sale, că acest minister se razimă pe un partid, care formează majoritatea sănătoasă în parlament și cu ajutorul acestui partid va lucra la observarea și exercierea legilor, tudeosebi a celor noue. Ministerul nu dă nici o importanță mișcărilor și neînțelegerilor născute mai de curînd în acest partid, din motivul scandalelor neenumerate de sub guvernarea lui Bánffy.

Cu cea mai mare bună voință nu găsim ceva nou, sau vre un act însemnat politic semnalat în seaca vorbire de Anul-Nou.

La cuțite.

(*) Fie armata cât de bravă, un rău conducător o poate duce la perire. Cât despre conducătorii politici, slăbiciunea lor face imposibilă ori-ce acțiune mai energică în partid; ear' dacă mai sânt și reii, compromis cauza pe care o reprezintă.

În ajunul „Milleniului” Ungurii au nenorocul să aibă și ei un prim-ministru incapabil și plin de vicii. Ca orator este de batjocură. Idei politice n'are nici cât un hamal, ear' cât despre constituțiune și „practicarea legilor” un deputat 'i-a dat în Dieta numele de „*országos hajdu kapitány*”, caporal de haiduci!

Înțelegem deci îngrijirea ce 'i-a cuprins pe patrioți. Ei se tem grozav, că întreaga sârbare millenară se va sfîrși cu un mare fiasco.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Un secret.

Farsă în patru acte.

De

Rudolf Kneisel.

Traducere de Zotti Hodoș.

(Urmare).

Actul III.

(Odaie într'un hotel, ca în actul I.)

Scena I.

Milescu, Valeria.

Valeria: Așadar, unchiule, pot fi de tot liniștită? Cornel e nevinovat.

Milescu: Cu totul nevinovat.

Valeria: Atunci e vinovat Scarlat?

Milescu: Nici el. De ce să fie vinovat unul din ei?

Valeria: Mătușa zice, că păcătosul trebuie să fie unul din cei doi.

Milescu: Mătușa! Mătușa! Dar' acasă e?

Valeria: A eșit la oraș. (Cu tristeță): Ah! ce ocazie bună ar fi acum, ca să ne lămurim cu Haralampie!

Milescu: Cum așa?

Valeria: Dacă deschid fereastra stîngă din colț, atunci știe că mătușa nu-i a.

Milescu: Știi că-i frumos! Dacă tuși lasă-te de astfel de semne, cu

din colț. Cornel e nevinovat în treaba aceasta, n'ai ce să te lămurești. (O ia de mână): Valerio, fi cuminte. Închipește-ți acum, că Scarlat ar fi vinovatul.

Valeria: Așadar, totuși?

Milescu: Zic numai, să-ți închipești! Atunci totuși e de lipsă, ca lucrul să rămână secret. Mai ales, trebuie să-și scoatem Martei idea din cap. Tu trebuie să o liniștești, trebuie să-ți scoți din cap; trebuie să fi foarte reală.

Valeria: Da, unchiule, am să o fac. Sărmana Marta! (se deschide ușa din dreapta).

Valeria: Ah, eat-o, vine. Mă duc, unchiule. (aparte): Am să deschid fereastra din colț (ese prin stînga).

Marta (intră prin dreapta).

Scena a II-a.

Marta, Milescu.

Marta: Nu a eșit tocmai Valeria de aici? (are medalionul în buzunar, fără de cutie).

Milescu: Da, sărmana fețiță.

Marta: Sărmana? Nu sânt eu mult mai sărmană decât ea? Unchiule, știi deja despre lucru?

Milescu: Toate 'mi-le-a istorisit mătușa aseară. Ai vorbit deja cu Vasile despre aceasta.

Marta: Încă nu.

Milescu (aparte): După ce va vorbi cu Haralampie?

Marta: Aseară s'a închis în odaie și a lucrat; n'am avut curajul să încep. Azi-noapte 'mi-am propus, că dimineață să vorbesc serios cu el; însă el a plecat de dimineață cu directorul băilor să botanizeze.

Milescu: Ai fi făcut o mare nedreptate sărmanului Vasile, dacă îl trăgeai la răspundere.

Marta: Cum, unchiule? Nu sânt toate dovezile în contra lui? El cunoaște pe Lidia a petrecut-o, și mie nu 'mi-a spus nimica Medalionul anonim, care 'l-a refuzat Lidia, a fost închis în masa lui de scris. Și pe urmă din lipsă a făcut virtute și 'mi-'l-a dat mie. O!

Milescu: Și totuși nu e vinovat.

Marta (veselă): Nu e vinovat? Se poate?

Milescu (o ia de mână): Ascultă, copila mea, dar' dacă lucrul ar sta astfel: Vasile s'a dus la juvelier să-ți cumpere medalionul. Medalionul era vîndut. Aceasta 'l-a supărat foarte — deodată însă, vede medalionul în mîna altuia.

Marta (repede): În mîna cui?

Milescu: Ei, să zicem că — în mîna lui Cornel Haralampie.

Marta: Unchiule, spui tu adevărul?

Milescu (sîrbătorește): Îți jur, că ce am spus acum, e curatul adevăr.

Marta: Atunci, Vasile are medalionul dela Haralampie?

Milescu: Știu asta, o jur.

Marta: Că se fericea sînt! Așadar, răstăcutul este Haralampie?

Milescu: Stai, copilă, aceasta n'am zis-o. Aceasta nu e dovedit; și chiar dacă ar fi dovedit, totuși trebuie să fim foarte discreți! Mătușa nu 'i-ar da nici când învoirea la căsătoria Valeriei; și Valeria ar muri de supărare.

Marta: Într'adevăr, unchiule! Sărmana Valeria!

Milescu: Tu trebuie deci s'o liniștești, trebuie să-ți scoți din cap ideea aceasta. Tu trebuie să fii foarte veselă.

Marta: Da, unchiule, negreșit am s'o fac.

Milescu (a parte): Așa. Pe amîndou le-am împăcat. (Se uită la ciasul lui): Îndată sânt unsprezece ore — mai am să merg la postă. Adio, Marto, și gîndește la fericirea familiei.

Marta: Negreșit, unchiule. Adio!

Milescu (ese prin mijloc).

Marta: Bunul meu Vasile! Păcătosul Haralampie! Sărmana Valerie!

Valeria (vine din stînga).

Scena a III-a.

Marta, Valeria.

Valeria: A plecat unchiul?

Marta: Da, dragă Valerio.

Amîndou e (se uită pe furie una la alta)

(O mică pauză).

Dus de acest sentiment, contele Apponyi a oferit pace. A cerut numai ca în intervalul până la „Milleniu”, guvernul să dea dovezi, că voește respectarea legilor. Să se oblige, în primul rînd, că va face o lege electorala, care să stîrpească crimele constituționale cele mai ticăloase: abuserile electorale.

A păit-o însă; toate foile guvernamentale îl iau în batjocură, ba „*Nemzet*”, organul de căpetenie, scriind despre dorința lui Apponyi în privința reformei legii electorale, zice:

„A lua conducerea din mîna inteligenței maghiare, singura chemată a veghia asupra vieții publice a statului și a o încredința unei „masse brute cu mîni murdare, ar fi pur și simplu *tradare de patrie*”.

E frumos cel puțin, că o mărturisesc sincer: Ungurii guvernamentali cred că numai inteligența lor poate fi chemată să cîrmuească. Massa mare, „cu mîni murdare”, cei pe al căror umăr se razimă statul întreg e bună numai pentru muncă, a cîștiga și pentru haita imensă de perde-vară a „inteligenței” maghiare.

Ear' lui Apponyi 'i-se spune, că va fi tratat ca trădător de patrie, dacă va mai stărui ca acest sistem să fie schimbat.

Dacă-i bărbat Apponyi, va trebui să tragă acum consecunțele: să caute a ajunge *prin luptă* înverșunată la ceea-ce guvernul nu vrea să dea de bunăvoie.

Era de altmîntrelea de prevăzut, că acesta să fie răspunsul lui Bánffy. Autorul alegerilor dela Nitra, Stampf și Gerald, nu putea să se desmintă, să nu se arete brutal. Massa de alegători pentru dînsul e nimica, o poate despoia și sluti, ear' cine 'l-ar împedea în această „practică constituțională”, va fi tratat ca „trădător de patrie”.

De aceea, Bánffy nici nu poate fi tratat cum vrea Apponyi. Doctorul lui numai Ugron poate fi.

Asculta-ți-l, cum scrie de Crăciun șeful 48-tiștilor:

„Dacă brutalitatea va continua încă „cu orgiile sale, dacă obraznicele abuseri „sêvîrșite la alegeri nu vor fi pedepsite, „dacă ministrii vor continua a merge tot „pe calea tiraniei și vor urma să lucreze la desființarea constituțiunii, eu „și amicii mei, 48-tiști intransigenți, ne „vom adresa a națiunii și vom „face apel să pășească pe „calea *resistenței passive* și până „la restabilirea constitu-

Valeria: Știi, Marto, istoria aceea cu medalionul totuși e prea stupidă.

Marta: Nu-i așa? Hahaha! Prea stupidă!

Valeria: Am gîndit asupra lucrului. Vasile al tîu, e cu totul nevinovat.

Marta: Și Cornel al tîu.

Valeria: Ei, el mai ales.

Marta: Mai ales? Aceasta sună, ca-și-cînd Vasile nu ar fi de tot nevinovat.

Valeria: Aș, cum crezi? Dar' mîngăie-te, sărmană Marta; uite, am venit ca să te liniștesc.

Marta: Foarte frumos dela tine, dar' voiam să te liniștesc pe tine, sărmană Valerio.

Valeria: Nu e nici e nevoie să mă liniștești. Pe mine m'a liniștit deja unchiul.

Marta: Și pe mine, pe deplin.

Valeria (mirată): Unchiul? (stă puțin pe gânduri): Da, așa e. Așadar, dragă Marto, fii veselă!

Marta: Cum așa? Eu sînt mai veselă decât tine. Dar' tu vorbești, nu știu cum, așa de sus, ca-și-cînd m'ai compătîmi; pentru aceasta nu ai nici un motiv.

Valeria: Eu am motiv ca să fiu veselă, pentru-că Haralampie e nevinovat.

Marta: Și Vasile e nevinovat; și de aceea eu sînt mai mulțumită decât tine.

Valeria (iritată): Mai mulțumită? Ei,

Marta, eu cred că tîu și Cornel al tîu sînt cu totuși pe deplin nevinovați.

„În unii se nu plătească dare, se nu „dee soldați.

Când astfel scriu opoziționalii maghiari, cari ori-și-cum, dar' au pătruns numeroși în parlament, ce se mai zicem noi, cari prin lege excepțională sântem scoși în afara de cadrul constituțional?

Dacă sânt Unguri, cari se gândesc la rezistență pasivă, ce se facem noi, contra căror s'au făcut nu numai legi, dar' și atâtea ordine ministeriale, una mai ilegală ca și alta?

Dacă Ungurii nu mai pot suferi mișelile ce comite administrația la toate alegerile, ce se mai zicem noi, cari întotdeauna sântem tratați de fișpanii țerii ca dușmani?

Ugron zice Ungurilor, că nu mai trebuie să plătească dare, nici să dea soldați!

Dar' noi, ce se zicem poporului nostru?

Dacă am fi așa aprinși, ca Ungurii, dacă am da expresie gândurilor ce adesea ne amărăsc și ne revoltă toată ființa, o, atunci ar fi oribila sârbărea millenară.

Stăm însă cuminți și-i lăsăm pe Unguri să se răboiească ei între sine. Prevedusem noi de altfel încă de mult, că porniți odată pe calea, unde pe noi ca potrivnici înverșunați ne-au întâlnit, la urma urmelor Ungurii o să se bată între dinși și astfel cercurile hotărâtoare o să se convingă vrând-nevrând, că nu mai merge cu sistemul actual politic, despre care însuși Apony scrisese la Crăciun, că a provocat războiul civil „în suflute“.

Lupta aceasta, după-cum se vede, a mers departe, a ajuns până la cuțite.

Dacă mai stă Bánffy, vrajba și dușmănia o s'ajungă și mai crâncenă.

Noi dorim o explozie violentă între Unguri.

Altfel nici-odată nu o să se „restabilească constituția!“

„Budapești Hirlap“ despre

călătoria la București a dlui Dr. Lucaciu

Sub titlul de mai sus „Budapești Hirlap“ dela 30 Dec. scrie articolul pe care-l publicăm mai la vale, articol, care deși cuprinde și neexactități, totuși revarsă o lumină oare-care asupra felului de gândire al „patrioților“.

Eată acel articol:

„Acea, cari au crezut că prin eliberarea Memorandiștilor întemnițați se va pune sfârșit agitațiunilor, s'au înșelat amar, văzând acum sârbătoreasca primire a lui Lucaciu la București. Casele au fost pavoașate, tinerii candidați de oficeri au eșit cu toții spre întipinarea preotului dela Șişești, femeile l-au primit cu o ploaie de flori, din ferestrele palatului regal l-au salutat adjuțanți regali, la clubul guvernamental falfăia un steag falnic, — legațiunea austro-ungară a fost păzită de gendarmerie, ca să nu se spargă ferestrele edificiului.

„Pe noi însă cătuși de puțin nu ne surprinde atitudinea partidului național român

atât dincoace cât și dincolo de Carpați. Nu-i credem mai periculoși acum pe Lucaciu și consoții ca înainte, dar' nici mai puțin nevinovați nu-i credem.

Un lucru s'a schimbat, și adică raportul oficios politic dintre cele două state, întrucât România, temându-se de tulburările din Turcia și de preparatiunile din armata rusească, s'a alăturat la alianța-triplă, ca să-și conserve pacea și integritatea, în urma căroră prim-ordinatorul dela Iași al irendentei române, dl Dimitrie Sturdza, actualu prim ministru, a și asigurat oficios pe Golukowski, că în contra datorințelor internaționale nimic nu va face. Și aceasta înseamnă ceva, căci numai acestei împregiurări este a se mulțumi, că Liga nu a făcut primire oficioasă lui Lucaciu (Dr Lucaciu a fost primit la gară de dl Vintilă Rosetti, president al Secției București a Ligei. Red. „Trib.“) și că senatorul Urechia a venit în conflict cu Sturdza. (Cum așa? Dar' dl Urechia a fost ales la Galați de liberali și combătut de conservatori! Red. „Trib.“) Nu s'a putut însă ajunge, ca România cea răsvrătită în contra noastră să fie prietena Maghiarilor. Cei de acolo înțeleg alianța în felul acela, că ea este încheiată cu Împăratul Austriei (care domnește și asupra Ungariei), cu Împăratul Germaniei și Regele Italiei; ei cred că grațierea memorandiștilor este o urmare a acestei alianțe și a diplomației române, pentru ce ei numai lui Francisc Iosif îi sânt recunoscători. Astfel le-au explicat lor starea lucrurilor foile române, astfel vorbește acum Lucaciu în București.

„Dar' grațierea aceasta tot a avut efectul, căci de acum înainte nu ne mai cântă pentru martirii lor cei facuți în temnițe, ear' Românilor mai liniștiți și mai patrioți le-am adus pace. Dar' pe aceia, cari nu află patrie în această patrie nu ni-i putem dobândi prin nici o grațiere, nu-i putem face ca cu noi să simtă ungarește. Vasile Lucaciu a fost dintre acestia și astfel v'a și rămân. Este fanatismul național ce-i stăpânește!

„Dar' cu toate-că din cauza lui nu va izbucni războiul între România și Ungaria, ni revoluție n'o să aducă cu sine în Transilvania, totuși, ca actualitate, este însemnată primirea ce i-s'a făcut. Acea primire arată, că nu este numai jar acoperit de cenușe, ci un foc cu flăcări mari, că chestia naționalităților nu a încetat de a fi cea mai ponderoasă chestie în Ungaria.

Să nu luăm numai demonstrațiunile dela București de hotărâtoare, dar' să privim ne-preocupați la mișcarea în general. Au văzut congresul naționalităților dela Budapesta, care a exmis o comisiune, căreia i-s'a concretizat lucrarea comună a Românilor, Sârbilor și a Slovacilor pentru realizarea programului, care program pe lângă cea mai domoală explicare nu încapă în cadrul unității statului și hegemoniei rasei și limbii maghiare (!) Această comisie încă nu a fost disolvată de către minister, dar' chiar când s'ar face, ea totuși ar lucra în taină. „Tribuna“ a anunțat deja, că consiliul naționalităților aliate are să facă în curând o manifestațiune surprinzătoare. Această activitate a naționalităților află ecou în Austria, unde Lueger și Cehii-tineri iau poziție pentru naționalitățile nemaghiare. Acest ecou răsună și mai departe, Ignatiew, președintele comisiei slavo-filo începe a compătimi pe toți Slavii suprimați. Jabbele Românilor le duce Luca-ciu la Roma și le expune Papei, ear' după aceea se laudă că lui, preotului i-s'a făcut dreptate față de

episcopul Szabo. Papa este slavo-fil și nu este prietenul guvernului maghiar din cauza politicii bisericești și a nunțului papal. Deci nu ne mirăm, dacă Lucaciu este călduros primit la Roma. Toate acestea nu clătina statul ungar, dar' nici nu-i este spre folos, dacă se negliă zeci de ani chestia naționalităților și o lasă să producă fructe amare.

„Care este scopul lui Lucaciu în București vom auzi, căci sigur va rosti acolo vorbiri, în cari va aminti și despre chestiunea Transilvaniei!

„Atâta a zis deja, că lupta în contra Maghiarilor o va continua și că la sărbătorile millenare Români nu vor să participe, ci din contra vor demonstra în bisericele lor. Să veghem deci — căci admonițiunea ne vine destul de timpuriu, să veghem ca sărbătorile noastre naționale să nu fie conturbate de către partidele naționalităților, căci vedem lămurit, că scopul le este de a compromite milleniul în fața Europei. Nu întrebăm guvernul Bánffy, dacă are de cuget ca prim-ministrul de externe să interpeleze guvernul din București pentru demonstrațiunile în contra Ungariei? Nu întrebăm, știind răspunsul înainte: că ce s'a înțemplat acolo nu s'a făcut din partea guvernului ci a publicului, pe care nime nu-l poate abține dela manifestarea sentimentelor naționale.

„Dar' avem o altă întrebare: se poate suferi, ca un om ca Lucaciu, care joacă în Roma pe diplomatul, care provoacă în București demonstrațiunile în contra Ungariei și se lasă a fi sărbătorit ca dușman al națiunii noastre: se poate ca acest om să aibă în această țeară o poziție, care îi dă autoritate și putere, îi dă rol de învățător și conducător al poporului?

„Dacă în contra acestora nu există lege, n'are guvernul de gând, ca cât mai în grabă să dispună de legi, pe baza căroră s'ar pută stîrpi trădătorii de patrie de soiul acestor miserabili, în nefericita noastră patrie?“

Sânt, după-cum se vede, indignați rău „patrioții“.

Cronica politică.

(Din dietele cislethane.) Ni-a mai rămas de ieri să întregim cu câteva șire ceea-ce s'a petrecut de interesant în celelalte diete provinciale austriece.

În dieta Moraviei deputați cehi au făcut propunerea de a provoca guvernul, ca în vederea reînnoirii pactului dualistic: 1. să resiliizeze actuala convenție comercială vamală încă în anul 1896; 2. a se întrepune definitiv pentru aceea, ca quota pentru acoperirea cheltuielilor comune să fie astfel întocmită, încât să corespundă stărilor economice de față ale celor două jumătăți ale monarhiei.

Din dieta Galiciiei singurul lucru interesant pentru noi este de înregistrat, că mareșalul țerii, contele Stanislav Bardeni, frate cu ministrul-president, și-a pronunțat discursul de deschidere în cele două limbi ale țerii: poloneză și rutenă.

Și în dieta Silesiei, adunată în orașul Opava (Troppau), un deputat ceh a făcut propunerea de a se lua poziție față cu reînnoirea dualismului.

Slovenii stiriene n'au venit să-și ocupe locurile în dieta dela Graz. Președintele a exprimat speranța, că se vor delătura neînțelegerile ce-i fac să se abstenze dela lucrările dietale și că încă în sesiunea aceasta se vor întoarce a-și lua locurile.

În celelalte diete nu s'a petrecut nimic interesant pentru publicul nostru.

(Visita cancelarului german în Viena.)

Situația politică plină de însemnătate, mai ales privitor la evenimentele din Orient a făcut pe cancelarul german, principele Chlodvig Hohenlohe-Schillingfürst să întoarcă încă înainte de încheierea anului curent visita ce-i făcuse ministrul de externe austro-ungar în vara trecută la băile dela Aussee. Principele a sosit la Viena, Vineri seara, la 27 Decembrie și până acum știm despre petrecerea lui acolo numai atâta, că în onoarea lui contele Goluchowski a dat un prânz, ear' al doilea Maiestatea Sa Împăratul, al cărui măiestru suprem de Curte este un frate al cancelarului german.

Toate foile din monarhie atribuesc visitei principelui Hohenlohe o importanță politică destul de mare. Așa spre pildă scrie „Neue Freie Presse“ la loc de frunte în nrul de Sâmbătă:

„Trebuie să se supună întâlnirii celor doi bărbați de stat conducători ai Austro-Ungariei și Germaniei un motiv mai puternic decât numai considerație de curtoasie“...

„În Orient Germania observă, nu e vorbă, o poziție rezervată, dar' ori-și-ce s'a tălmăcit, icl-colea, despre această rezervă, totuși n'a trecut în aceste din urmă luni nici o oră, în care Germania nu s'ar fi aflat cu lealitate deplină alătura cu aliații sei“...

„Că bărbații de stat conducători ai Austro-Ungariei și Germaniei au ales momentul de față, pentru a se ocupa cu ea (chestiunea orientală) prin graiu viu, față în față, acolo zace dovada cea mai vădită și clară despre soliditatea relațiilor intime și pline de încredere între aliați“.

(Chestiunea armenască.)

Ciudate, foarte ciudate știri vin din Londra despre schimbarea unei părți a opiniei publice în Anglita privitor la nodul cum ar fi să se rezolveze chestiunea armenască. Partidul liberal englezesc cere acum, că pentru a isprăvi cu greutatele armenesti, Europa să dea simplu Rusiei mandatul de a ocupa și a administra provinciile locuite de Armeni, după chipul și asemănarea Bosniei—Herțegovinei. Ziarul de frunte liberal „Daily News“ repețește de o vreme încoace în fiecare număr, că aceasta ar fi singurul mod practic, care ar pute duce problema armenască într'o fasă liniștită și se provoacă între altele la împregiurarea că la meetingul, ținut acum de curând în sala St. Martins-Town. oratorii s'au pronunțat în acest sens.

În legătură cu această evoluțiune de vederi stă negreșit și depeșa publicată în ziarele de acum patru zile, spunând, că o deputațiune a ligei armenesti din Londra s'a dus la Petersburg să roage pe Țarul de a recomanda pe Armeni în

protecția sa. Țarul însă n'a primit deputația, ci numai principele Lobanoff și încă foarte rece. Ministrul de externe li-ar fi spus, că Rusia a adus deja prea multe jertfe (!?) pentru creștinii din imperiul turcesc. Dacă, zice, ar provoca-o cel puțin trei puteri, între care și Anglita, ar fi gata (Rusia) a restabili ordinea (!) și a lua asupra-și administrația în provinciile anatolice, bătuite de neorîndueli. Împăratul ar trebui să fie sigur de spriginul Europei la această operă, care ar întreprinde-o numai în interesul păcii și al unamismului (!)

Pe mâni bune apucă Armenii, după modelul Bulgariei.

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI“

Sălagiu, 30 Noembrie 1895.

În 21 Octomvrie a. c. s'a statoric terminul pentru alegerea de membri comitatensi în comitatul Sălagiului. În cercul electoral al Socaciului încă în această zi s'a săvârșit alegerea. Comunele aparținătoare acestui cerc sânt: Supurul-de-sus, comună pur românească; Chegea, o mică comună română; Servadul, comună mixtă română și maghiară și Socaciul. Socaciul e o comună așa zicând aproape curat maghiară, unde abia o a zecea parte sânt Români, ear' ceialalți toți Maghiari și Jidovi de cei mai încarnați. Stăpânirea ungurească, ca în toate locurile, așa și la noi, pentru reușita mai sigură a planurilor sale, încă de mai mulți ani a deșpt ca loc pentru alegerile de membri comitatensi, această comună maghiară în speranță, că așa în acest cerc electoral învingerea totdeauna va fi pe partea Maghiarilor, ceea-ce, durere, în această speranță până în acest an nici nu s'au înșelat. În acest an însă cu ocaziunea alegerilor din 21 Octomvrie s'au înșelat amar. Căci, mulțumită conștiilor conducători din aceste comune, cari stând la culmea chemării lor cu mult zel și devotament s'au nisuit cu toții de a deștepta și lumina mult cercatul nostru popor și care dând atențiunea cuvenită ecoului timpului. La sfaturile bravilor conducători, venind la cunoștința sfințelor și marilor lor drepturi cetățenești, cu o fală și mândrie într'adever deamăi s'au prezentat cu toții la alegere. Cu excepțiunea unui scieț perdut, al preotului român din Chegea, Milian, care nu s'a genat a se lăpda de turma sa, a de mână cu dușmanii și a vota cu ei, precum și de a molesta și șicana mult pe bravul seu învățător, dl Demetriu Pop pentru deamăi sa ținută românească, care dealtcum este sufletul acestei comune nefericite.

La această alegere ca președinte a fost numit preotul reformat din Socaci. Începându-se votarea, care dealtcum din partea Românilor a decurs în toată ordinea și într'un mod exemplar, pe lângă toate sfurtările Ungurilor, cari văzând numărul considerabil al alegătorilor români, și-au trimis oameșii lor în toate părțile și au adunat pe toți votisanții maghiari și jidani, căci dintre Români pe lângă toate promisiunile și făcărerile de coruperi nu li-a succes, zic, cu toate făcărerile lor, totuși Români au învins cu o majoritate de 28 voturi. Alegând contra puternicilor candidați maghiari, pe preotul român Antoniu Băliban din Achis și învățătorul român Mihail Bobiș din Supurul-de-sus.

Valeria: Nici Cornel. N'ai decât să întreb pe unchiul. Marta (mănoasă): Unchiul, unchiul! Ce vrei tot cu el? N'ai drept să te provoci tot la unchiul. El 'mi-a jurat tocmai aici, că Vasile nu e vinovat. Valeria (repede și iritată): Atunci el a jurat fals! Marta: Cum? Tu vorbești astfel despre bunul nostru unchiu? Nu, trebuie să se descopere totul! Ascultă dar': Vasile nici n'a cumpărat medalionul meu dela juelier — ci l'a primit dela Cornel al tău. Valeria (incremenită): Ce? Marta: Înșuși unchiul a văzut, pe aceasta s'a jurat. Vezi, așa stă treaba! (Mai liniștită). Îmi pare rău că a trebuit să-ți spun; dar' tu m'ai adus până la atâta. Valeria (venindu-i o idee): Dar' Marto, lucrul este foarte simplu. Bărbatul tău s'a genat ca să cumpere el medalionul dela juelier, pentru aceea a trimis pe Cornel, și el i-l-a adus. Marta (incremenită): Ce? Valeria: Vezi dar', că unchiul a vorbit adevărul, și a jurat drept! A voit să te mângăie, să te liniștească. Marta (ca trăsniță): Cerule! Așa este. Totul se potrivește. Valeria: Dar' acum, iubita Marto, liniștește-te și fi veselă! Marta: Du-te, du-te, lasă-mă! Valeria: Dar' Marto!

Marta: Te rog, lasă-mă singură. Am să vorbesc cu bărbatul meu.

Valeria (a parte zăpăcită): Mare prostie am făcut acum! Noi femeile totuși sântem răutăcioase! (Ese prin stânga.)

Marta (uitându-se în urma Valeriei): Fericită Valerie, draguțul Haralampie! Cumplite Vasilie!

Scarlat (vine prin mijloc, cu pălăria și tubul de botanizat).

Scena a IV-a.

Vasile Scarlat, Marta (stă la fereastra din stânga.)

Vasile: Ah, tu ești aici, draga mea nevastă. Știi, că pe zi ce merge îmi place mai mult aici?

Marta: Așa?

Vasile: Pădurile, bălțile și lacurile. Câte nu afli în ele!

Marta: Mai ales dacă te urci pe stejari.

Vasile: Așa e. Pe așa un stejar, trăiesc o mulțime de dobitoace de diferite soiuri. Dar' spune-mi, dragă Marta, nu ai primit aici o cutie pentru mine?

Marta: Nu.

Vasile: Directorul băilor susține, că ar fi prins o broască „unicum“; structura acestei, broaște zice că se deosebește cu totul de structura speciilor celor cunoscut. Voia să 'mi-o trimită mie. Dar' despre ce vor-

biam adineaori? Ah, da, despre stejari. Să ne urcăm dar' pe stejari!

Marta: Încă odată? Trebuie că ai făcut observații interesante pe acolo.

Vasile: Pe acolo trăiește, mai întâiu de toate, așa numita rudașcă — lucanus. Insectul acesta face spargere de cap chiar și filosofflor. Bărbătușul are coarne ca ale cerbului; femeia nu are coarne. Larva femeii își face groapa cât ea da mare; larva bărbătușului însă, își face loc și pentru viitoarele coarne. De unde poate și larva bărbătușului, că odată are să capete coarne?

Marta (sarcastic): O, moșiu rudașcă va presupune, că nu merită ceva mai bun.

Vasile (n'o înțelege): Dar' copilo, o rudașcă ce se presupună?

Marta (merge spre el): Ian spune Vasile, cunoști tu pe balerina, d-ra Lidia Văleanu?

Vasile (clătinând din cap): Nu, nu-mi aduc aminte.

Marta: Ah! Și ea 'mi-a spus, că ai și petrecut-o deunăzi până acasă.

Vasile (cu nevinovăție, se grăbește) Așa?

Marta (impacientă): O, adă-ți aminte. Când erai în stejar. Nu te face uituc! Dama, cărei glumind i-ai aruncat cărbăbușul pe umbrelă!

Vasile (voios): A, da! Dînsa! Da, 'mi-s'a recomandat — însă nu i-am primit numele.

Marta (se uită la el cu dispreț): Zeu? Așadar ești și surd?

Vasile: Dealtfel, e o coconiță foarte draguți, 'mi-a plăcut foarte.

Marta: Ah!

Vasile: Pe întreg drumul i-am vorbit, despre rudașcă, nasihorn și hidrofil. Și cu atâta atențiune m'a ascultat — formal îmi culgea vorbele de pe buze.

Marta (cu spaimă): Cum, așa iute?

Vasile (se uită mirat la ea): Dar' scumpă, ce-ți lipsește?

Marta: Ce-mi lipsește? Ce-mi lipsește? — Eată un medalion îmi lipsește! (Îl scoate fără cutie, din buzunar).

Vasile: Și tu îl porți în buzunar?

Marta: Haha, se înțelege; căci dacă l'aș purta în gât, toți oaspeții dela băi ar arăta cu degetul la mina.

Vasile: Cum?

Marta: Na 'ți-l înderēt! (îi pune medalionul în mână). Dă-ți-l celei pentru cine l'ai cumpărat dintăiu, frumoasei balerine! Totul e publicat în gazete.

Vasile (se uită mirat la medalion): Cum? Medalionul acesta să fie. —

Marta: Nu cerca să mințеști! Ne despărțim pentru totdeauna. Nu ne stă nimic în cale — ei. —

Vasile: Dar' iubita Marto!

Marta (tot mai iritată): De aci înainte mergem fiecare pe calea sa. Poți, ca să-ți faci pe plac, să te angajezi și la balet!

Vasile: Eu? O!

Marta: O ce splendid trebuie să fie, când ai să dansezi cu ea „Pas de deux“, când amândoi o să zimbîți publicului! O, și cu am să mă duc la teatru, am să vă admir, am să vă aplaudez. Adio, domnul meu! (Se întoarce spre stânga).

Vasile merge după ea): Buna mea Martă, dar' explică-mi! —

Marta (cu fală): Du-te dela mine, tu — tu — tu — păcătos din naștere! (ese prin stânga).

(Pausă).

Vasile (merge încet spre dreapta planul I, privește medalionul; cu ton sec): Și dacă n'ar fi fingerul păcii la mijloc!

Cornel Haralampie (vine cu precauțiune prin mijloc!)

Scena a V-a.

Scarlat, Cornel Haralampie.

Cornel (a parte): Ce frumo, fereastra din colț e deschisă; mătușa nu e acasă (observă pe Vasile). Ah!

Vasile (se întoarce): Haralampie!

Cornel: Iubite doctore?

Vasile: Vii tocmai la vreme. (Îi trage în fața scenei). Bine 'mi-ai brodit-o!

Cornel: Eu, cum așa? Valeria (vine din stânga și se oprește mirată). (Va urma.)

Ei, dar' Maghiarii cari după aceasta înfrângere neașteptată din partea lor, stăteau să crepe de năcaz, n'au putut să se liniștească în învingerea dreptății, și cu deosebire jupânul notăreșel de Ungur din loc Benicz, care momentan a și insinuat protest contra acestei alegeri cerând sub diferite pretexte nimicirea ei.

Ba după-cum se svonește să fi mers în persoană la comite și să fi zis că numai să nimicească alegerea și să-l pună pe dînsul de president, că el toate le va comite se învingă Ungurii și garantează reușita sigură.

Ceea-ce comisiunea verificatoare sub pretext, că sub durată votizării presidentul a eșit odată din sală și că votisarea nu s'a ținut în locul luat la protocol, adică în casa comunală, ci în școala cea reformată din loc. și aprobat apelata respectivă cererea notarului Benicz, nimicind alegerea și defăgând o nouă alegere pe 28 Nov. a. e.

Românii văzând intențiunile și mișelile ungurești, cu mai multă emulațiune se pregătesc de luptă în toate comunele aparținătoare acestui cerc.

Preoții și învățătorii pregătesc din nou poporul și de altcum însuflețit și rezoluți la aceasta a doua luptă.

Deci în 28 Nov. ziua noii alegeri, la orele 9 dimineața, alegătorii români din toate comunele în frunte cu zelozii lor conducători, într'un mod și ordine exemplară se prezintă într'un număr complet de 194 inși la locul alegerii, la casa comunală și locuința notarului Benicz din Socaciu. Vrednicul preot al Servadului, dl George Stanciu, momentan și intră în sala de votisare și cere dela Benicz presidentul alegătorilor ca în înțelesul legii să se aleagă membri de încredere. Dar' ce să auzi!

Presidentul într'un ton de totului îngâmfat îi răspunde, că fiindcă 9 ore au trecut, membri de încredere sunt deja aleși, și că prin urmare nu poate da loc cererii. Căci mă rog jupânul Benicz alesese membri de încredere cu câțiva ungurași din Locaciu încă cu mult mai înainte de 9 ore. Alegând 3 Unguri din Socaciu și 1 Jidan din Chegea.

Dl Benicz, ca să-și poată juca mendrele după plac, nici la repetițiile cereri ale dlui Stanciu și ale mulțimei nu a conces să se aleagă alți membri de încredere, ci a răspuns, că aici el e president și ca atare dînsul dispune.

După-ce ne-am statorit că ce e de făcut, ca să nu ni-se poată mistifica ședințele la orele 9 și jum. picăm și noi Românii la sala de votisare. Dar' ce a fost să vedem? Aici erau o nouă nelegiuire, și anume pentru-că noi Românii să nu putem intra în sala de votisare, și cu intențiune vădită, ca pe noi să ne scoată din timp. În ușa salei de votisare sta judele maghiar din loc, având rolul de a lua ședulele noastre și a da ședulele maghiare la cei-ce puteau intra, și a nu lăsa decât tot numai la 10 — 15 minute se între câte un votisant, și atunci numai dintre Maghiari.

Judele Ungur stă în ușa, zicându-ne să mergem dacă putem. La ce Românii voind a-și fac loc, Ungurii i-au atacat cu pumni, ba unii au sărit cu pari și cu furcoale să atace pe Români. Și în această învâlmăceală pe vrednicul preot al Servadului, domnul George Stanciu, care sta cam într'o margine de cătră stradă, l-au fugărit cu pari și cu furcoale, zicând în mijlocul unor înjurături ungurești: „Ez az igaztós és a vesér, est kell agyon ütini”. „Acesta e agitatorul și conducătorul, acesta trebuie lovit în cap”. Tot această judecată a fost adus-o și învățătorului Bobiș, care sta neclintit în fruntea alegătorilor români.

Ceea-ce văzând Românii adunați, indignați până la sânge de purtarea brutală și asiatică a Ungurilor și de călcarea în picioare într'un mod atât de mojicose a celor mai sfinte drepturi, a libertății cetățenești, au făcut să se audă un vuiet și murmur de indignațiune și răsunare, de părea că e vuietul unei eruperi vulcanice. Și numai anevoie i-a succedat inteligenței române conducătoare de a-l reține să nu răspundă neomegăselor provocări ungurești după merit. După aceasta mai liniștindu-se Românii, au stat și au așteptat să poată intra la votisare până la 2 ore p. m. În acest interval de timp învățătorul Bobiș de nou și în mai multe rânduri l-a provocat pe president să dispună de a se depărta jupânii sei din ușa, și să nu provoace prin ei disordine și bâtaie.

Toate însă fără rezultat. Căci președintele în loc să dea loc acestei juste cereri, încă el a strigat și a zis: că învățătorul Bobiș se nu conturbe alegerea, și că pe învățătorul Bobiș îl face răspunzător pentru toată disordinea ce va fi. Stând astfel treaba, și văzând noi Românii într'un mod atât de mișelose călcată în picioare legea și libertatea cetățenească, văzând, că fără de puterea brutală și vârsare de sânge, nu am ajunge de loc la votisare, deci pentru încungiriarea unei lucrări care poate să fi pusă mai multă

vițeii omeștești, noi alegătorii români, deși eram în număr îndoi Ungurilor, ne-am retras și depărtat cătră casă la 2 ore p. m. Și astfel Ungurii, respective notarul Benicz, prin forța brutală și ținuta deamă numai de neamul seu au putut să-și ajungă scopul, reușind de a-și alege candidații lor. Dacă doară aceasta se mai poate numi alegere?

Noi firește am înaintat imediat protestul nostru în contra horibilei ilegalități. Resultatul însă sigur, că nu ne va fi favorabil. Astfel au decurs la noi alegerile sub stăpânirea ungurească!

Invitare de abonament la „TRIBUNA“

Cu 31 Decembrie v. 1895 expiră abonamentele lunare, cuartale, semestrale și anuale.

Domnii abonenți sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor, pentru regulata expediție a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lună, după stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fașile, în care li-s'a trimis „Tribuna“ până acum.

Administrațiunea.

CRONICĂ

Sibiul, 31 Decembrie n.

Deputațiune din Făgăraș la ministrul de interne. Adam, ca Români din comitatul Făgărașului au proiectat să trimită o deputațiune moștră la Budapesta, unde să se plângă la ministrul de interne în contra fapanului Banzner, pentru viciile comise de acesta cu ocaziunea alegerilor municipale. Deputațiunea va fi condusa de deputatul Nicolae Șerban.

Școală slabă. Primim următoarele: Starea trista în care se află școala și biserica noastră gr-ort. din Sîmnic ne îndeamnă a vă ruga ca să publicați aceste rânduri în prețuți noastră „Tribuna”. Comitetul parochial actual este toată cauza disordinii. Hărțile consistoriale nu le bagă în seamă, în școală nu sunt nici decât recuzite, nici burete cu care să ștergă tabla, nice cuplor, ba nice chiar maturi pentru maturat, ne cum alte recuzite pentru învățământ, ceea-ce aflând insp. reg. ar aduce școala în pericol. Vă rugăm a publica aceste șire pentru a atrage atențiunea autorităților competente a sili pe comitetul parochial, care de altcum nici nu e ales pe lege, a duce cele ordonate de către Prea Venerabil Consistoriu îndepliniri. Sîmnic, în 19 Dec. 1895. Cu deosebită stimă: Todor Mosca, Nicolae Tatu.

Abzicerea de mandat a unui deputat dietal. În zilele acestea și-a dat demisiunea deputatul cercului Ipolșag (com. Hont), dl Horváth Béla, îmbrăcându-și motivarea demisiunii într'o taină neexplicabilă. El zice, că nu dă explicare despre motivele ce l-au îndemnat a abzice, deoarece alegătorii se vor convinge în curând despre acela. Lucrul stă așa, că fapanului Rudnay de acolo voese să-i dea drumul, ear' în locul aceluia să fie numit demisionatul Horváth. Aceasta înlocuire — scrie „Nemzeti Ujság” — ar fi o continuare a terorizării în cotta Hont.

Bine informați. Guvernamentalul „Közlöny” publică cu data de 30 Dec. următoarea telegramă din București: „Primul ministru Sturdza voește cu ori-ce preț să a eagg în Senat pe Urechia, presidentul Ligei. Urechia însă nu prea are sorți de izbândă”. Că aceasta se asemănă cu a folor opozițiunii din România, cari în același număr scriu, că „ali cu au luat parte la primirea dlui Lucaciu, care spunea, că domnul Sturdza a pus în fața poliției să arangeze, fără știrea dlui Urechia, ministru de interne, primire surprinzătoare de căldă dlui Dr. V. Lucaciu. Și totuși, noi române de ale noastre, cari publicăm pară-care sete asemenea știri tendențioase ori luate din vânt.

D-șara Agata Bărsescu. „Gazeta” scrie în număr de ieri: Aseară s'a terminat ciclul de reprezentații, în cari d-șara Bărsescu a debutat ca oaspe pe scena germană din orașul nostru. Văcui ea a avut un mare

dispusă. Ieri, Duminecă, a jucat, pe Alexandra în tragedia senșională cu același nume de Richard Voss. După actul prim i-s'a făcut celebrei artiste o frumoasă ovatiune din partea tinerilor și a domnișoarelor române din Brașov, cari i-au prezentat un foarte elegant serviciu de ceaiu cu păhare de cristal pe o tavă de argint și o uriașe cunună de flori cu pantlici tricolori. Adorata artistă a fost salutăta cu aplauze șgomotoase neîntrerupte. D-șara Bărsescu, în tot timpul, cât a petrecut aici, a fost oaspele d-nei Eufemia Kertsch, care cu cunoscuta-i amabilitate i-a pus și de astă-dată la dispoziție saloanele d-sale. Artistă se întoarce acasă la Viena, de unde în curând va pleca pentru un turneu în Germania.

Un obicei urit. „Revista Orăștiei” scrie: În zilele acestea credincioșii bisericii catolice și protestante au prăznuit, după calendarul nou, sărbătorile Crăciunului. Cum noi Românii, și greco-orientali și greco-catolici, prăznim aceleași sfinte sărbători după calendarul vechiu, lucru prea firesc, că sărbătorile celor-ce se țin de calendarul nou, nu ne privesc deloc. Ni-se cuvine să stăm liniștiți în fața lor și să le dăm cinstea ce li-se cade, precum trebuie cinstită credința ori-și-cui. Nu avem să ne batem joc de ele, dar' nici să sərbăm și noi alături cu credincioșii lor! Ne-a isbit drept aceea foarte neplăcut, că acum la Crăciunul unguresc și nemțesc am văzut zeci de roiri de colindători români, băieți și fete din popor, alergând pe la ușile neromânilor din oraș ce țineau sărbători, și colindându-le românește: „Unde se mai află om, precum a fost Solomon?” Stăpânii caselor cum fi anziau, nu-i lăsau să cânte nici trei șire, și alergau în grabă, și sau le dedeau doi-trei cruceri, cum te plătești de niște cerșitori, sau apoi îi goneau dela ușa lor cu colinda lor românească. Și cu drept cuvânt. Nicăiri n'am văzut să-i lase să cânte măcar ceva întreg, semn că nu le plăcea, precum nu mi-ar plăcea firește, nici mie nici d-tale, să-mi vină niște unecii la Crăciunul meu să-mi colinde — ungurește! Dar' nu mai lungim vorba. Sîntem încredințați, că nu e altceva la mijloc, decât nepriecerea, și că părinții români înțelegând ce lucru slab au dat voe fiilor și fiicelor lor să facă, nu le vor mai da pe viitor, ci vor șterge acest obicei așa de necuminte și supercios atut pentru noi, ca Români ce ținem la mândria numelui nostru, cât și pentru neromânii, asupra cărora „colindătorii” noștri dau nepoțiți năvală.

Omor groaznic în Lalașint. Prin oare-cari rei făcători înainte de vre-o 2 sept. poate chiar prin călători străini, într'un amurgit al serii de iarnă, rupend ușa dela prăvălia lui Moritz Goldstein, acei tâlhari omorâră cu maini de sare care s'a aflat lângă pua cu sare, pe Eleonora Goldstein, ducend cu dînși și bani în preț de vre-o 25 fl. Victima abia a doua zi dimineața o aflară vecinii în sânge. Omorul s'a săvârșit tocmai când bărbatul ei era la alegere de deputat în Făget. Bănuți de acest omor sînt Partenie Vucescu sen. și jun., cu soțiile lor, cari și acumă zac în temnița preventivă din Făget.

Știre centrală. Joi, la 2 Ianuarie, prima reprezentațiune a d-șoarei Agatha Bărsescu, care va da apoi încă două reprezentațiuni.

MAI NOU.

Cu posta de după prânz primim următoarea scrisoare din Budapesta:

Azi în 30 Decembrie n., s'a făcut la mandatul ministrului de interne o anchetă polițienească în localul societății „Petru Maior”. Scopul anchetei conduse de consilierul polițial Viola, a fost aducerea la cunoștința societății, că prin ordinul ministerial dela 29 Decembrie n. activitatea societății este suspendată, pe cuvânt, că în sinul ei se face politică; în același timp să afe intrucât acest motto (?) este adevărat și mai ales dovedit.

În decursul cercetării s'a aflat, că ministrul a confundat întrunirile săptămânale în afară de societate, cu ședințele tot săptămânale ale societății.

Fasiunile celor ascultați mai întâiu: ale domnilor Tit Mălaiu, student în drept; Valeriu Tanco, student în medicină și Ioan Dolean, student în drept l-au lămurit pe exmisul polițial, că conferența din vorbă, cea ținută de dl I. Dolean despre „Lupta națională” etc., pe care se bazează ordinul ministrului, a avut loc într'un restaurant și n'a fost absolut nici într'o legătură cu „societatea” și nici n'a fost efluxul activității ei.

Fasiunile dlor Dr. Florian Muntean, președintele societății și Victor Branisce, secretar, au dat deslușiri asupra activității pur literare și culturale ale societății, declarând că nimic incompatibil cu scopul societății marcat în statute, n'a fost tratat în sinul ei.

La urmă exmisul polițial a cerut procesele verbale ale ședințelor, pe care le-a luat apoi cu sine în schimb unii revers, pe care presidentul l-a pretins insistent și enegvic.

Ce o mai fi vom vedea și voiu raporta îndată.

Bibliografie.

La „Institutul Tipografic” (Sibiul) se află de vânzare operele literare ale lui Delavrancea (novele). Al. Vlahuța, (romanul „Dan” și poezii), Ioan N. Roman (poezii), Traian Dumitrescu (poezie și nuvele), Russu Șirianu (nuvele), Ghera (critice) etc. etc.

Atragem asupra acestor literați atențiunea cetitorilor noștri.

Cine ține să aibă un calendar frumos și util, să ceară „Calendarul revistei Lumea Ilustrată”. Acest calendar conține mai mulți articoli beletristici și humoristici și peste 100 ilustrațiuni și costă 1 leu în oraș și în provincie 1 leu 30 bani. Se află de vânzare la toate librăriile ca și la editorul Ig. Hertz, (hotel de France), București, ear' în Ardeal la „Institutul Tipografic” Sibiul.

A apărut în editura librăriei Carol Müller Poezii de Ioan N. Roman; poetul gingaș și delicat, atât de căutat și atât de apreciat de toți cetitorii de gust și-a adunat toate frumoasele sale producțiuni într'un volum, care a apărut acum de curând și căruia presa i-a făcut o călduroasă primire, justificată de valoarea operei literare a dlui Roman. Volumul în elegantă ediție, cu 230 pagine, se vinde cu prețul de 1 leu (50 cr.).

A apărut: „Povestile Bănatului”, culese din gura poporului bănaț, de George Cătană, învățător. Tom. III. Gherla. Tipografia „Aurora” A. Todoran.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiul. Dela 31 Decembrie n. Grâu frumos hect. fl. 4.90 până 5.50; grâu mestecat hect. fl. 4.— până 4.60; sémăntă hect. fl. 2.— până 2.40; cucuruz hect. fl. 3.70 până 4.10; mălaiu hect. fl. 4.50 până 5.—; cartofi hect. fl. 1.10 până 1.30; sémăntă de cânepă hect. fl. 4.50 până 5.20; mazere hect. fl. 5.50 până 6.—; linte hect. 7.— până 7.50; fasole hect. fl. 5.50 până 6.—; păsat de grâu 100 chilo fl. 14.— până —.—; făină nr. 0 100 chilo fl. 13.60; făină nr. 1 100 chilo fl. 12.80 făină nr. 3 100 chilo fl. 11.40; slănină 100 chilo fl. 56.— până 58.—; unsoare de porc 100 chilo fl. 58.— până 60.—; sêu brut 100 chilo fl. 20.— până 22.—; sêu de lumini 100 chilo fl. 28.— până 29.—; lumini turnate de sêu 100 chilo fl. 38.— până 40.—; săpun 100 chilo fl. 20.— până 30.—; fân 100 chilo fl. 1.80 până 2.10; cânepă 100 chilo fl. 33.— până 35.—; lemne de foc uscate metr. cubic fl. 3.— până 3.25; spirt p. 100 L. 9/10 fl. 55.— până 58.—; carne de vită chilo 50 până 60 cr.; carne de porc chilo 32 până 45 cr.; carne de porc chilo 46 până 52 cr.; carnea de oaie chilo 26 până 30 cr.; ouă 10 cu 30 până 33 cr.

Calendarul zilei.

10 Dec. 1895. (1 Ianuarie 1896).

Ilirian: Muc. Ignatie.
Gregorian: Anul-Nou.
Soarele: răsare 8.07 apune 3.56 m.

Buletin meteorologic.

Sibiul, 31 Decembrie n. 8 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Medial lunar 726.5)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiunea vântului	
724.0	-4.2	-9.4	-7.0+9.6	V

Din țeară 31 Dec. n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcțiune și tăria
Budapesta	760	+ 11.9	N 3
Sătmar	760	+ 15.2	SO 2
Cluj	755	+ 17.0	V 2
Orșova	—	—	—
Arad	78	+ 9.8	—
Panciova	761	+ 13.0	V 2

Sosiți în Sibiul.

În 3 Decembrie n. 1895.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Prok inginer din Budap. sta. Dr. Pațiția, avocat din Făgăraș. Krenn, comerciant din Viena.

Hotel „Moltzer”. Murășianu, protopop din Sebeșul-săsece Manoil, preot din Săcel. B. Demeter, proprietar. I. Ivanovsky, notar din Buia. Karacsony, amplot din Mercuria. Pindur, econom din Cărliașoara. Mikle, jud. ț.

Teatru orășenesc în Sibiul.

Mercuri, 1 Ianuarie n. 1896:

La orele 3 după amezai:

„Die berühmte Frau.”
Comedie în 3 acte.

La orele 7 seara:

„Die Kosakin.”
Operetă în 3 acte.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 29 Dec. n. 1895.

Săminte	Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo	
		dela	până		dela	până
Grâu						
Bănățesc nou	77	6.60	6.70	78	6.65	6.80
Grâu dela Tisa	77	6.65	6.75	78	6.75	6.85
Grâu „Pesta”	77	6.60	6.70	78	6.65	6.75
Grâu de Alba-Reg.	77	6.60	6.70	78	6.65	6.80
„Bacfa	77	6.70	6.80	78	6.80	6.90
Grâu ung. de Nord.	77	—	—	78	—	—

Săminte, vechi ori noue	Soiul	Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		
			dela	până	
Săcară			70-72	2.35	6.40
Orz	de nutreț de vînars	60-62	5.00	5.20	—
„	de bere	64-66	6.50	6.80	—
Ovăz	—	39-41	6.10	6.50	—
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	—	—	—
„	de alt soi	75	4	4.1	—
Meiu Hrișcă	—	—	5.40	5.75	—

Mărci pe termen.	Soiul	Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	până
Grâu	Sept.-Oct.	6.91	6.98	—
Cucuruz	Mart.-Apr. Maiu-Iun.	14.46	4.48	—
Ovăz	Iulie-Aug. Iunie	6.13	6.15	—
„	Oct.	—	—	—

Produse diverse	Soiul	Prețul	
		dela	până
Sêm. de trif.	Lucernă ungurească	98.—	48.—
„	roșie	36.—	43.—
Oleu de rap.	rafinat	—	—
Uns. de porc.	dela Pesta dela țeară	59.50	64.—
„	svântă	58.—	63.50
Slănină	afumată	58.50	69.50
Său	—	—	—
Prune	—	15.75	16.—
Lictar	slavon, nou	16.75	17.—
„	bănățesc	17.—	17.50
Miere	brută	—	—
„	galbină străcurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—
Spirt	brut	—	—
„	Drojdiuțe de spirt	—	—

Cursul pieții din Sibiul.

Din 31 Decembrie n. 1895.

Hărție-monetă română	Cump. 9.74	vend. 9.60
Lire turcoști	10.50	10.60
Imperiali	9.61	9.64
Eagle rusești 100 k	128	180
Galbeni	5.70	6.75

Bursa din Budapesta.

Din 29 Decembrie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	—
„ de aur ung. 4%	120.50
„ ung. val. cor. 4%	93.25
Imprumutul căilor ferate ung.	125.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	119.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	100.50
Bonuri rurale ung.	97.—
Obligațiunile desp. regalilor	98.25
Imprumut cu premiu ung.	100.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	154.—
Renta de hărție austriacă	140.—
„ de aur austriacă	99.—
„ de aur austriacă	99.—
Losuri austriace din 1860	120.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1010.—
„ de credit ung.	—
„ de credit aust.	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii	—
„ Albină”	100.75
Galbeni împărătești	5.71
Napoleon-d'ori	5.58
Mărci 100 imp. germane	59.5
Londra 10 Livres sterlingi	121.05

Bursa de Viena.

2 ani garanță!

Remont. de nikel . . . fl. 3.85
 Remont. argint ^{800/1000} mar-
 ginea de aur . . . 7.15
 Remontoir argint ^{800/1000}
 pentru dame . . . 8.25
 cu Spiral Breque 15 buc. . . 13.20
 cu 16 buc. I. Chaton system
 Glashütte . . . 17.05
 Goldin Rem. 3 capace . . . 6.60
 „ „ gar. p. trăi-
 nicie . . . 9.90
 Deșteptător cu umblet ancre luminător
 Regulateur 1 zi cu aparat pentru um-
 blet și bătae . . . 1.87
 Regulateur 10 zile cu aparat pentru
 umblet și bătae . . . 5.50
 „ „ „ „ „ 8.25

Preț curent ilustrat despre oroloage, lan-
 țuri, deșteptătoare regulateur până la cea mai
 fină marfă de aur și argint, se pot avea
 gratis și franco. Ce nu convine se schimbă
 sau se înapoiază prețul. [3507] 3—10

Eug. Karecker, Fabrică de oroloage,
 Bregenz. Vorarlberg.

Două cărți folositoare
 pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în
 librăria Institutului Tipografic T. Liviu Albini,
 Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC
 în
ECONOMIA RURALĂ
 compus de
 cei 12 preoți întemnițați în Cluj.
 Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE
 de
 Elia Dopp.
 Prețul 40 cr. v. a.

➔ Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Publicațiune.

În hotarul comunei Cormaneniș (com.
 Solnoc-Dobâca), depărtate de 12—14
 kilometri dela gara Restoci, se află de
vânzare, ori exploatare o pădure
 în extensiune de 920 jugere (à 1600 stân-
 gini). [3703] 2—3

În vecinătate, pe hotarul Buzașului
 se mai află de vândut spre **exploatare**
 o pădure în extensiune de 600 jugere.

În ambele păduri sunt 23 mii bucăți
 lemne de stejar, în grosime dela 20—40
 cm., ear' restul sunt lemne de fag alb
 (pentru parchet, scânduri etc.), cam 80 mii
 bucăți, în grosime de 35—80 centim.

Dej, luna Decembrie 1895.

Dr. Teodor Mihali,
 avocat și proprietar.

Institut Tipografic T. Liviu Albini, în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călințarul Poporului
 pe anul viset
 1896.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 23 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 23 cr.

A. ul XI.
 SIBIU.

Editura și tiparul „Institutului Tipografic” T. L. Albini.

Cu portretul părintelui Dr. Vasile Lucaciu.

Cuprinsul: Călințarul astronomic și bisericesc, cu povețe economice pe fiecare
 lună. — Cronologie pe anul 1896. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. —
 Correspondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara tim-
 brurilor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — Poveștile
 Reginei României: I. „Mama lui Ștefan-cel-mare”; II. „Feciorii din Vrancea”. —
 „Una-alta”. — Dr. Vasile Lucaciu, schiță biografică cu portret. — „Fabule” de Ale-
 xandru Donici. — „Poesii” de Dumitru Bolintineanu. — „Legile nouă bi-
 sericești”. — „Economic”: Comasările; Să cumpărăm pământ; Ce folos ne aduc pomii?
 Cum să îngrijim fâneațele ca să producă fân mult? Cum se prăsec fâneațele sămănate?
 Cum se prăsec năpăi sau sfecele? Despre testamente. — „Biblioteca pentru toți”. —
 Tîrgurile din Ungaria, Transilvania, Bucovina și România. — Inserate.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 23 cr.

Adevăr!

Este neîntrecută și senzațională în lumea întreagă
Colecția mea Austria
 constatătoare din 15 scule admirabile
 cu numai fl. 5.75

un orologiu de buzunar remontoar
 de aur „façon”,

cu cel mai corect regulat aparat de precisiune (36 ore) și cu un cadran de email.
 Cutioara orologului frumos ciselată este din nou inventatul aur „façon”, care de aurul
 veritabil nu se poate deosebi și nu-și poate perde nici-când lustrul.

Pentru exactitatea orologului remontoar garantez trei ani.

1 lanț „panțară” de aur imitat;	1 ac de cravate de tot fin;
2 bucăți de butoni pentru manșete, din aur imitat;	1 futorial pentru orologiu de aur „façon”;
1 broș foarte frumos pentru dame;	1 oglindă de buzunar cu un etui;
3 butoni pentru piept, din aur imitat;	1 ac de blusă, din aur fașon;
1 buton patent pentru gulere indoite;	2 bucăți de inele cu simillibrilant și rubine. [3672] 1—6

Toate acestea 15 admirabile scule laolaltă
cu orologiu de aur fașon costă numai fl. 5.75.

Se expediază cu rambursă și în cas de neconvenire se retrimit „anii. Firma:

Alfred Fischer, Viena, I, Adlergasse Nr. 12.

Noutăți pentru Carnaval!

Mărfuri de modă pentru dame și bărbați.
 Albituri.
 Trusouri complete de mireasă.

Deposit de fabrică pentru: covoare, per-
 dele, cuverte de pat și de masă în
 asortiment mare cu prețuri ieftine la

Iuliu Wermescher,
Sibiu, [3751] 1—3
 Piața-mare. — Strada Cisnădiei.

LA ȚINTA
 MEDITAȚIUNE POLITICĂ
 DE
N. CRISTEA,
 ASES. CONSISTOR.

se află de vânzare la Institutul Tipografic
 T. L. Albini în Sibiu.
 Prețul 40 cr. plus 5 cr. porto postal.

Se află de vânzare la Institutul Tipografic
T. L. Albini, Sibiu

Călințarul „Lumea Ilustrată”
 pe anul 1896

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cruceri,
 împreună cu porto postal.

Dela Tipografia „Aurora” A. Todoran

din Gherla — Szamosujvár se pot procura următoarele cărți:

Cuvântări pe Dumineci. *Tom. I. de renumitul orator — în Domnul adormitul — Justin Popșiu, 48 predici pe 39 Dumineci. Prețul fl. 2.20.

*Cuvântări bisericești (acomodate pentru ori-ce timp) de Ioan Papiu. Tom. I. Ediț. II. Prețul fl. 1.20.

Cuvântări bisericești la toate sărbătorile de peste an de Ioan Papiu. Prețul fl. 1.50.

Cuvântări funebrele și iertăciuni pentru diferite casuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu. Prețul fl. 1.50.

*Cuvântări funebrele și iertăciuni. Din autori renumiți, prelucrate de Tit Bud, vicar. Prețul fl. 1.—.

Catechese pentru pruncii școlari de Tit Bud, vicar. fl. —.40.

*Cuvinte de aur sau învățături înțelepte date de un părinte fiului său, din operele lui J. H. Campe traduse de I. Sonea. Prețul fl. —.60.

Dumnezeiasca liturgie a celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Chrysostom de Ioan Boroș. Prețul fl. —.25.

*Ierarhia bisericească sau explicarea ceremoniilor sacre prescrise la Chirotonia Gradelor s. Ierarhice de Ioan Boroș. Prețul fl. 1.50.

*Istoria revelațiunii divine, G. Pop. Tom. I, II. fl. 4.50. Manual Catehetic pentru primii ani școl. de Basiliu Rațiu. Prețul fl. —.40.

*Predice pentru Duminecile de peste an compuse și elu-
 crate după catechismul lui Deharbe de Vas. Christe. Tom. I. dela Dum. Vameșului și a Fariseului până la Dumini. X. după Rusalii. Prețul fl. —.90.

*Predice poparele pe Dumineci și sărbători ocașionale și pentru morți de Gavril Pop. Tom. I, II, III, și IV. Fiecare tom costă numai câte fl. 1.—.

*Predice pe toate Duminecile și sărbătorile de peste an de Dr. Em. Elefterescu. Prețul fl. 1.60.

Rugăciunea Domnului Tatăl nostru explicată pe scurt de Ioan Boroș. Prețul fl. —.10.

*Reamirca Românilor din Transilvania și Ungaria. Studiu național-istoric-religios de Nicolau Maneșu, proto-presbiter. Prețul fl. 2.—.

*Ritual pentru pruncii școlari de Tit Bud. Prețul fl. —.20.

*Rezultatele filosofiei sau cunoștințele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopul lui, expuse în mod popular de profesorul Dr. Ios. Frapporti, prelucrat în traducere liberă de I. Papiu. Prețul fl. —.60.

Toma a Kempis despre imit. lui Christos, tradus de pe originalul latin de Gavril Pop, canonic. Prețul fl. 1.15.

Tipicul preotesc din cărțile rituale prelucrate de Tit Bud, vicar. Prețul fl. —.55.

Cartea durerii. Tradusă din limba franceză de Iacob Afu Nicolescu. Prețul fl. —.70.

Buchetul. Culegere de cântece culese de I. P. Reteganul broș. fl. —.25. Legat și aurit fl. —.38.

Bar cobsarul. Novela originală de Emilia Lung fl. —.10.

Bunica și nepoțelul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé de G. Simu. Prețul fl. —.6.

Cântul în școala populară. De Iuliu Pop, învățător în Năsăud. Praxă. Teoria. Cânturi. Prețul fl. —.30.

Cartea ilustrată pentru copii și copile. Cu 18 ilustra-
 țuni, de George Simu. — Această broșură conține istorioare și poesii morale spre excitarea gustului de cetit la copii. — E acomodată această carte și ca premii pentru școlarii diligenți. Prețul fl. —.25.

Codrean cratiul codrului. Baladă de G. Simu. fl. —.6.

Cântăreala. Novela de Dem. Dan. Prețul fl. —.15.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută prin V. Nicoara, prof. gimnas. — Cu portr. M. S. Regina României. Prețul fl. —.10.

Chiușturi de cari strigă feciorii în joc de I. Pop Rete-
 ganul. Prețul fl. —.40.

Cu virful penei. Scrieri satirico-humoristice de Antoniu Popp. I. Monoloage. II. Humor și satiră. O broșură foarte petrecătoare. Prețul fl. —.55.

Dialogul Țiganului cu S. Petru în poarta raiului de Aron Boca Velcherianul. Prețul fl. —.25.

De când se numește femeia porumbiță? Povește de Lau-
 rențiu Ciorbea. Prețul fl. —.12.

Două turturele de aur. Povește de Laur. Ciorbea, fl. —.12.

Din trecutul Silvaniei. Legenda de Victor Rusu. Prețul fl. —.60.

Zile negre. Versuri de Petrea dela Cluj — cu o prefață de G. Simu. Prețul fl. —.25.

El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schwarz, trad. de N. F. Negruțiu. Prețul fl. —.15.

Economia pentru școalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul fl. —.15.

Felicitări în poesii și prosă la anul nou, ziua nașterii și ziua numelui cătră tată, mamă, moși, unchi, mătușe, nănași, tutori, preoți, învățători și binefăcători, precum și alocațiuni și vorbiri cu diferite ocașuni școlare de George Simu. Prețul fl. —.20.

Filoxera omenimii, câteva cuvinte despre Vinars, de A. Boca Velcherianul. Prețul fl. —.8.

Gruia lui Novac. Prețul fl. —.12.

Horia lui Pinteș viteazul. Prețul fl. —.6.

Idealul pierdut. Novela originală de Paulina C. Z. Ro-
 vinar. Prețul fl. —.10.

Influența mândriei. Novela de P. C. Z. Rovinar. fl. —.15.

Leonat cel tinăr. Istorie în versuri de Ioan Pop Rete-
 ganul (cu o ilustrațiune), o broșură cu conținut foarte glumeț. Ca în toate scrierile dlui Ioan Pop Reteganul așa și în aceasta observă omul o adâncă pătrundere în moravurile, obiceiurile și simțimintele țeranului român. Prețul fl. —.12.

Lira Sionului sau cântarea sărbătorilor. — Poesii reli-
 gioso-morale lucrate după s. Scriptură de A. Boca Velcherianul. Cu o precuvântare de G. Simu. Prețul fl. —.25.

Monoloage de Antoniu Popp:
 Nr. 1. Pe neașteptate. Prețul fl. —.4.
 Nr. 2. Pentru ce am rămas flăcău bătrân. fl. —.8.
 Nr. 3. La Anul-Nou. Prețul fl. —.4.
 Nr. 4. Ce nici prin mințe nu mi-a trecut. fl. —.4.
 Nr. 5. O pățanie. Prețul fl. —.04.

Merinde dela Școala sau învățături pentru popor, cu-
 lese din ziarul unui școlar de Dr. Georgiu Popa, Prețul fl. —.60.

Miseriile sociale. Novela de P. C. Z. Rovinar. fl. —.15.

Musa Someșană. Poesii populare române din jurul Năsăudului. Adunate și arangiate de Iuliu Bugnariu. Partea I. Balade. Prețul fl. —.25.

Nrui 76 și 77. Naratiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul fl. —.20.

*Nopti de iarnă. Novele pentru popor de G. Simu. Prețul fl. 1.—.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitafe ș. a. Prețul fl. —.25.

Opera unui om de bine. Novela origin. — continuarea no-
 vellei „Idealul pierdut” — de Paulina C. Z. Ro-
 vinar. Prețul fl. —.10.

Poesii de Vasiliu Ranta-Butescu. Un volum de 129
 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Preț. redus (dela 1 fl. 20 cr. la). fl. —.60.

Povestiri alese de Petra-Petrescu. Spedate franco fl. —.80

Păcală și Tândală. Povește de G. Cătană. Prețul fl. —.10

Pietatea poporului român sau cântări evlavioase pentru cei-ce merg la mânăstire, la locuri sfinte și în procesiuni. Comp. de doi preoți gr-cat. Murășeni din diec. gr-cat. a Orășii-mari. Prețul fl. —.10.

Prietenul săteanului român. Sfătuirii în formă de dialog pentru elevi și adulți, compus de Ioan Pop Reteganul. Prețul fl. —.30.

Proba de joc. Comedie într-un act de A. Kotzebue, localisată de Irina Sonea-Bogdan. Prețul fl. —.15.

Prin moarte la victorie. Comedie într-un act de A. Kotzebue, localisată de Irina Sonea-Bogdan. fl. —.10

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii după Legouvé. Prețul fl. 6.

Poveștile Bănatului. De George Cătană, învățător. Tom. I, II, și III. à 25 cr.

Toate 3 tom. laolaltă fl. —.65.

Sfături de aur sau calea cătră fericire de Ar. B. V. chereanul. Prețul fl. —.25.

Starostele, adecă datini dela nunțile Românilor Ardeleni. Adunate de Ioan Pop Reteganul. Prețul fl. —.25.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Rom. De V. Gr. Borgovan. Prețul fl. —.10.

Să ausim! Toaste pentru tot felul de pers. și ocas de Tit V. Gheaja. Prețul fl. —.20.

Trandafiri și violele. Poesii populare de I. Pop Rete-
 ganul. Ediț. a II-a amplificată. Prețul fl. —.60.

Țiganul la mânăstire. Povește în versuri de Ar. Boca Velcherianul. Prețul fl. —.8.

Țiganul în raiu. Povește în versuri de Ar. Boca Vel-
 cheranul. Prețul fl. —.8.

Țiganul și Magnatul. Povește în versuri de A. Boca Velcheranul. Prețul fl. —.8.

Ultimul sicahstru Tradițiune de G. Simu. Prețul fl. —.6

Versuri de dor, adunate din poezii români de A. fl. —.25

Calendarul „Aurorei” pe anul 1896 sped. franco costă 35 cr.

Cărți de rugăciuni.

Icoana sufletului. Carte de rugăciuni și cântări bisericești, frumos ilustrată. Prelucrată și edată cu permișiunea măriiului ordinariat diecesan greco-cat. de Gherla prin Vasiliu Păcășiu, preot gr-cat. în Hotoan. Ediț. III. coreasă și amplific. Prețul unui exemplar broș. 40 cr., leg. 50 cr., leg. în pânză 80 cr., leg. în piele și aurit 1 fl. 60 cr., în legătură de lux 2 fl. 50—3 fl. 80 cr.

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericești, foarte frumos ilustrată. Preț. unui exemplar broș. e 40 cr., leg. 50 cr., leg. în pânză 80 cr., leg. în piele și aurit 1 fl. 60 cr., în leg. de lux 2.50—3 fl. 80 cr.

Micul mărgăritar suflet. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericești, frumos ilustrată pentru pruncii școlari de ambe sexele. Prețul unui exemplar broș. e 15 cr., 100 exemplare 12 fl., 50 exemplare 7 fl., leg. 22 cr., 100 ex. 20 fl., 50 ex. 10 fl., 50 cr.

Carticică de rugăciuni și cânt. pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar broșurat e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exempl. 5 fl., — leg. 12 cr., 50 exempl. 5 fl., — leg. 10 exemplare 9 fl.

Prea Sfinței Vergure Maria, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Prețul unui exemplar legat și spedat franco e 12 cr., 50 ex. 5 fl., 100 ex. 9 fl.

Istoria lui nostru Isus Christos. Prețul unui ex. legat și spedat franco e 15 cr., 50 ex. 6 fl., 100 ex. 10 fl.

Tot de aici se pot procura cărți școlastice și altfel apărute ori-și-unde, recuise de scris pentru școală și cancelarie, tot soiul de tipărituri oficiale. — Tipografia noastră primește spre efectuare tot soiul de lucrări tipografice cu prețurile cele mai moderate. — Librarilor și peste tot vânzătorilor se dă rabatul cuvenit. — Caallege se trimit ori-cui gratis și franco.

Toate comandez sunt a se adresa la:

Tipografia „Aurora” A. Todoran
 în Gherla — Szamosujvár.

Pentru tipar responsabil Iosif Maracșall.